

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Vřídelní kolonáda v Karlových Varech
Autor: Bc. Peter Klinec
Akademický rok 2018/2019 – zimní semestr

Na počátku všeho bylo vřídlo...v ohbí řeky Teplé u vřídla se zrodili Karlovy Vary. Dnes už dávno nejsou jen malebnými lázněmi v údolí Teplé. Jsou posilujícím regionálním centrem tvořeným srostlící předměstí a osad, v jejímž těžišti se ocitla dřívější periferie lázeňského města. Historické jádro města se proměnilo na monofunkční lázeňskou zónu vlastněnou převážně cizinci a z pohledu místních ztratilo přitažlivost centra města. Vřídlo jako symbol počátku se postupně vytrácí z paměti místa i lidí stejně jako je místními odmítané historické jádro, coby centrum Karlových Varů. Otrubova koncepce nové vřídelní kolonády z roku 1975 byla příliš dominantní a bezohledná. Předpokládala vybourání celé řady domů a vytvoření náměstí nad řekou. Doba ukázala, že to byla slepá cesta. To jsou východiska, která definuje práce Petera i kolegů, kteří řeší stejné zadání.

Peter v našem ateliéru absolvoval již třetí ateliér a postupně se propracoval přes Františkovy a Mariánské Lázně až ke Karlovým Varům. Lze ho tedy považovat za lázeňského specialistu. Jeho předchozí projekty vždy patřily k tomu nejlepšímu, co reprezentovalo náš ateliér. Ke své práci přistupoval vždy nesmírně zodpovědně a kreativně. Má nesporný výtvarný talent a jeho návrhy vždy odrážely originalitu jeho citlivého vnímání. Možná právě díky svému neortodoxnímu způsobu vnímání a širokému záběru souvislostí je pro Petera součástí tvorby i proces neustálého zpochybňování svých postojů a potřeba předkládání jiných východisek své práce. V důsledku to často vede k vyčerpávajícímu hledání bez konce, kdy jen těžko přijímá konečná rozhodnutí.

Všechny tyto postoje se promítli i do jeho diplomního projektu.

Peter se rozhodl propojit téma kolonády s urbánním problémem vyprázdněného prostoru Divadelního náměstí, které bylo historicky zastavěné. Ve svém návrhu velkoryse propojuje prostorové souvislosti celého nábřeží od kostela až po divadlo. Odpovědí se staly dva podélné objekty propojené kolonádou.

Vřídelní sál stojí v ose těžiště nábřežní promenády a kolonáda ho propojuje s kostelním náměstím na opačné straně kompozice kolonáda propojuje v obrácené logice nábřeží řeky s objektem kavárny, který stojí v linii Divadelního náměstí. Osobně se mi velmi líbí dlouhá linie kolonády i uvolněný prostor nábřeží, který iniciuje pohyb v linii Teplé, líbí se mi vnitřní prostor Vřídelního sálu i jeho struktura, nicméně si kladu otázku, zda výrazná hmota vřídelního sálu nezastiňuje otevřenou kolonádu, která se tak stává neatraktivní chodbou ve stínu úpatí kopce. Nechybí měkká hranice mezi sálem a promenádou podél řeky? Genius loci Karlových Varů je skryt ve vrstvení plánů, superpozici reliéfů a panoramat a v této logice mi rozložení hmot podél řeky připadá protichůdné. Rovněž si kladu otázky ohledně výrazu samotné architektury. Dlouhá kolonáda si uzurpuje významnou pozici v linii nábřeží. Linearita stavby si myslím, je pro kolonádu typickou formou a mě osobně je sympatická, ale ptám se, zda je nutné snížit míru transparentnosti vodorovným polopropustným pruhem a posilovat už tak dominantní horizontalitu objektu. Není to příliš arogantní vůči objektům ve druhém plánu?

Jelikož znám Peterovi předchozí práce jsem mírně zklamán z jeho výtvarné stránky návrhu, vím, že umí víc. Že umí pracovat s větším detailem a zobrazuje svou architekturu důsledně bez bílých míst. Sám Peter sebekriticky přiznává, že jeho práce má rezervy, že mu některá rozhodnutí vzala mnoho času, který v závěru chyběl. Přesto, přes všechnu nejistotu si myslím, že Peter uvažuje jako hotový architekt, je dobře, že na sebe klade vysoké nároky a je sebekritický. Pokud zde vznáším některé pochybnosti, vnímám je jako podněty diskutujícího kolegy. Nerad bych Petera odradil od jeho vlastní cesty, i když je nutné aby pochopil, že pro každou práci je vymezen určitý čas a s daným intervalem je potřeba hospodařit efektivně. Věřím, že i kolegové vidí v práci Petera příslib kvalitní architektonické práce, jelikož zároveň prezentuje svou schopnost být empatický, citlivý a osobitý a zároveň v mnoha ohledech racionální a to jsou vlastnosti, které jsou skvělým základem pro profesi architekta.

Práci hodnotím známkou **B-C**.

Boris Redčenkov
V Praze 03.02. 2019